

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/391/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203221
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7814203221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej vo veci starostlivosti súdu o maloletú N. P. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave, dieťaťa rodičov N. P. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v F. XXX zastúpenej JUDr. Ladislavom Csákóom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave na Hviezdoslavovej ul. č. 4 a N.. O. P. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v C. D. J. X.. Č.. X na návrh starých rodičov A.. O. P. nar. XX.X.XXXX a M. P. nar. XX.X.XXXX obidvaja bytom v C. D. J. X.. Č.. X zastúpených advokátom JUDr. Bernardom Medárom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Humennom na Dubovej ul. č. 2054/4 v konaní o úpravu styku starých rodičov s maloletou, o odvolaní starých rodičov proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 7P 119/2014-65 z 9.7.2015 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľov, starých rodičov maloletého dieťaťa, ktorým žiadali upraviť styk s maloletou N. každý druhý nepárny týždeň od piatku 16.00 hod. do nedele 18.00 hod., ako aj v letnom mesiaci júl, prvé dva týždne a v mesiaci november tretí týždeň, vždy od piatku od 16.00 hod. do nedele 18.00 hod. s tým, že budú mať možnosť s ňou vycestovať do zahraničia, najmä na ostrov H., kde majú svoju rezidenciu s tým, že maloletú si prevezmú v stanovený čas v meste bydliska. Navrhovatelia uviedli, že maloletá sa narodila z manželstva ich syna, ktorý je s matkou maloletej v rozvodovom konaní. Od narodenia maloletej bola matka u nich na návšteve iba raz a oni maloletú navštívili v mieste jej bydliska asi štyrikrát. Zdôraznili, že napriek výhradám matky, ktorá obmedzovala ich stretnutie s maloletou maximálne na dve hodiny, vytvorili si s maloletou silný citový vzťah, dieťa ich pozná, pamätá si ich a v ich prítomnosti je spokojné a veselé.

Matka s návrhom starých rodičov nesúhlasila. Uviedla, že vždy umožňovala starým rodičom styky s maloletou bez časových obmedzení. S otcom maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti a od toho času sa prvé stretnutie uskutočnilo 6.2.2014, kedy maloletú navštívil otec spoločne so starým otcom. Starý otec bol za vnučkou asi 5 až 6 krát a stará matka ju navštívila, keď bola chorá. Matka zdôraznila, že maloletá je na ňu silno citovo naviazaná a poukázala aj na to, že v domácnosti starých rodičov sa cez víkend žije, pijú, grilujú, fajčia, hrá hudba a tak to bolo aj v čase, keď tam bola ona s maloletou na návšteve. Zdôraznila, že ju ako matku dieťaťa nikdy nepozývali k nim na návštevu, volala iba svojho syna, otca maloletej a maloleté dieťa. Zdôraznila, že nebolo doteraz rozhodnuté o zverení maloletého dieťaťa do výchovy jednému z rodičov, nebol upravený ani styk otca s maloletou a preto rozhodnutie o úprave styku starých rodičov s maloletou považuje súčasne za daných okolností za rozhodovanie predčasné.

Otec s návrhom starých rodičov súhlasil.

Konajúci súd právne vychádzajúc z ust. § 25 ods. 5 Zákona o rodine a vykonaného doteraz dokazovania v konaniach vo veci samej a to v konaní o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu na čas po rozvode a v konaní o rozvod manželstva mal za preukázané, že za súčasných okolností by nebolo v záujme maloletej, keby upravil styk starých rodičov s maloletou v zmysle ich písomného návrhu, nakoľko styk by mohol ohroziť ďalší zdravý vývoj maloletého dieťaťa. Poukázal predovšetkým na rozsiahlym spôsobom vykonané dokazovanie v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu pod sp. zn. 7P 18/2014, kde bolo nariadené znalecké dokazovanie z odboru psychológie a znalcovi bola uložená povinnosť vyšetriť aj starých rodičov, keďže konanie o úpravu styku starých rodičov s maloletým dieťaťom prebiehal súbežne s uvedenými konaniami vo veci samej. Znalec z odboru psychológie mal skúmať aj vzťah starých rodičov k maloletému dieťaťu a maloletého dieťaťa k starým rodičom. Zo záverov znaleckého posudku z odboru psychológie vyplynulo, že maloletá je emocionálne silne naviazaná na svoju matku, ktorá jej poskytuje dobrú a všestrannú starostlivosť. Ani vzťah medzi maloletou a otcom ešte nie je vybudovaný, maloletá otca iba akceptuje, preto je nevyhnutné budovať predovšetkým vzťah medzi otcom a dieťaťom tak, aby sa vytvorila medzi nimi vzájomná citová väzba taká aká býva medzi rodičmi a deťmi. Konajúci súd po vykonanom dokazovaní upravil aj styk otca s maloletou tak, aby boli predovšetkým v záujme dieťaťa a to každý týždeň v mesiaci v piatok a v sobotu vždy na 3 hodiny od 15.00 hod. do 18.00 hod. Zdôraznil, že až po uplynutí času takto upraveného styku bude možné posúdiť, či je žiaduce a je v záujme maloletého dieťaťa styk s otcom rozšíriť. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že za daných okolností nie je žiaduce upravovať v súčasnej dobe styk starých rodičov s maloletým dieťaťom.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie starí rodičia maloletého dieťaťa prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vyslovil presvedčenie, že konajúci súd nedostatočne a nezrozumiteľne odôvodnil napadnutý rozsudok a nekonkretizoval, prečo styk mal. Barbory so starými rodičmi nie je v jej záujme. Konajúci súd týmto bezdôvodne poprel právo navrhovateľov stretávať sa s maloletým dieťaťom, pričom ide tiež o právo a záujem maloletého dieťaťa stykať sa so starými rodičmi. Poukázali na Dohovor o právach dieťaťa článok 3, ktorý zakotvil možnosť úpravy styku dieťaťa aj s blízkymi osobami, pričom blízkou osobou podľa § 116 OZ je príbuzný v prvom rade súrodenec a manžel, iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich dôvodne druhá pociťovala ako vlastnú ujmu. Vyslovili presvedčenie, že styk so starými rodičmi je predovšetkým v záujme maloletého dieťaťa, aby poznalo svojich blízkych príbuzných, poukázali aj na rozpor tvrdenia konajúceho súdu v odôvodnení rozsudku, ktorý konštatoval, že bol upravený styk otca s maloletým dieťaťom a v čase tohto styku sa budú môcť stykať s maloletým dieťaťom aj starí rodičia. Uvedené konajúci súd konštatoval napriek tomu, že v konaní sp. zn. 7P 19/2014 bol styk otca s maloletou upravený tak, že otec sa nemôže stretávať s maloletým dieťaťom mimo jeho bydliska. Vyslovili presvedčenie, že v danom prípade nie sú žiadne dôvody na obmedzenie alebo zakázanie styku starých rodičov s maloletou Barbarou. Navrhli, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu vrátil vec na ďalšie konanie súdu prvého stupňa, alternatívne návrhu starých rodičov vyhovel.

K odvolaniu starých rodičov sa písomne vyjadrila matka maloletého dieťaťa. Vyslovila presvedčenie, že rozsudok súdu prvého stupňa je nielen vecne správny a zákonný, ale aj spravodlivý z dôvodov uvedených v odôvodnení, ktoré považuje za výstižné a presvedčivé. Uviedla, že starí rodičia sú si vedomí celkovej situácie okolo stykov maloletej predovšetkým s ich otcom, vedia aké sú tieto vzťahy problematické a nie to ešte styky so starými rodičmi. Maloletá ich de facto nepozná, navrhovatelia sú pre ňu cudzími osobami a preto úprava styku so starými rodičmi nemôžu byť v žiadnom prípade v záujme maloletého dieťaťa. Poukázala aj na skutočnosť, že maloletá má strach aj zo svojho biologického otca a aj tento styk je v súčasnej dobe problematický. Zdôraznila, že tvrdenie starých rodičov o pretrhnutí puta medzi maloletým dieťaťom a nimi nie je v danom prípade dôvodné, keďže puto medzi starými rodičmi a maloletou sa doteraz žiadne nevytvorilo. Uviedla, že aj v čase, keď ešte neboli vzťahy medzi ňou a otcom maloletého dieťaťa narušené, ani vtedy veľkú aktivitu o stretávanie sa s maloletou nevyvíjali a preto ich návrh považuje za účelový a až šikanózný. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdil.

K odvolaniu starých rodičov sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako správny, zákonný a v prospech maloletého dieťaťa. Uviedol, že od 18.6.2015 sa podľa ich vedomostí otec s maloletou N. nestretáva, vzťah, ktorý sa začal za ich pomoci

budovať je opäť prerušený a za predpokladu spolupráce obidvoch rodičov s úradom by sa v záujme maloletého dieťaťa zamerali vykonávaním opatrení primárne na rozvíjanie práve vzťahu medzi otcom a dieťaťom. Až po vyhodnotení tohto vzťahu bude možné rozhodnúť aj o úprave styku so starými rodičmi.

Odvolačný súd bez nariadenia pojednávania preskúmal rozsudok aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ust. Zákona o rodine a zákonne rozhodol o návrhu starých rodičov na úpravu styku s maloletým dieťaťom. V súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotili dôkazy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Konajúci súd sa dôsledne vysporiadal s námietkami starých rodičov v odvolaní, ktoré tvorili ich obranu už v priebehu konania na súde prvého stupňa a starí rodičia ani v odvolaní neuviedli žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie o ich návrhu. Odvolací súd posúdením všetkých právne významných skutočností vo vzťahu k predmetu konania dospel k záveru, že styk starých rodičov za súčasných okolností nie je žiaduci a nie je predovšetkým v prospech maloletého dieťaťa. Súd prvého stupňa sa dôsledne zaoberal všetkými podmienkami nevyhnutnými pre rozhodnutie o návrhu starých rodičov, keď prihliadol na súčasné rodinné vzťahy a predovšetkým vyhodnotil situáciu vzťahu medzi samotným otcom a maloletým dieťaťom. Prihliadol na už doteraz vykonané rozsiahle dokazovanie vo veci samej a to v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu a v konaní o rozvod manželstva, kde bolo vykonané znalecké dokazovanie. Zo záverov znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že za súčasných okolností je žiaduce predovšetkým začať budovať a rozvíjať citový vzájomný vzťah medzi otcom a maloletým dieťaťom a až potom začať riešiť vzťah medzi starými rodičmi a dieťaťom. So zreteľom na vyhrotené a napäté vzťahy medzi matkou a starými rodičmi zo strany otca, ako aj medzi samotnými rodičmi maloletého dieťaťa a s ohľadom na doterajší minimálny styk maloletého dieťaťa so starými rodičmi je možné dospieť k záveru, že v súčasnosti nie sú splnené podmienky na vyhovenie návrhu navrhovateľov. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade bol zohľadnený predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, čo však neznamená, že v budúcnosti nebude možné ak nedôjde k spontánnemu riešeniu úpravy styku starých rodičov s maloletým dieťaťom ho upraviť súdnym rozhodnutím. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil relevantné skutkové okolnosti, ktoré hodnotil vlastnou úvahou, najmä z hľadiska hodnovernosti, pravdivosti, konkrétosti a s výsledkami hodnotenia dôkazov, ktoré sú súčasťou odôvodnenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje, pretože vychádzajú zo zisteného skutkového stavu veci a nie sú v rozpore so zákonom. K odvolacím námietkam navrhovateľov odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že súd nemusí vykonať všetky navrhnuté dôkazy a dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, iba na tie, ktoré majú pre vec ostatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. na spravodlivé súdne konanie. Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa správne a zákonne rozhodol, odvolací súd rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a pretože sa stotožnil aj s jeho odôvodnením, obmedzil sa iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti ho doplnil o ďalšie dôvody v súlade s ods. 2 cit. zák. ust.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.